

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3589 4° (LN 1196)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3589 4° (LN 1196)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3589 4° (LN 1196)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3589 4° (LN 1196)

17. Oct. 59. Rip:
28. Nov. 59. Rip:

DA-BOX

N° 3589.

- 8 v 1196
M

Dicendo dicere discunt
Rep. 8. et Nov. 69.

378

In magnis et voluissat. et
Tibull.

cetera quid referam misera ludibria vitae?
Nil eq. quod placeat, nil, quod ametur, habet.
- Biderm.

Εὐαὐτὸς ἀρετὴν διαφύγει ζῆλον, χαλότητα αἰ
ἐπαινοῖ διδάσκει.
Plut. de puer. educ.

Carmen Gratulatorium

IN HONOREM

CLARISSIMI ET DOCTISS:

VIRI D. NICOLAI VILHADI PASTORIS

ac Canonici in celeberrimo cimbrica Cher-
sonesi oppido Arhusia, Cum ei in inclyta

Vitebergensium Academia Laurea

magistralis decerneretur I,

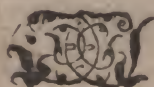
Septemb. Anno

1579.

Scriptum à

GEORGIO NICOLAO

Hoffbröensi Dano:

VITEBERGAE

Excudebat Antonius Schön.

X Helicone vocent alij Phæbum, atq;
sorores
Diuersis studijs numina sacra, nos
uem.

Quæ iunctis circum manibus ductare choreas,
Et miscere iocis iubila læta rogent.
Vel sacros olim lufit quos Cynthius hymnos
Alternis iubeant concinuisse modis.
Nil ritu hoc nobis opus est sacrisue prophanis,
Vt tuus his præstans vir celebretur honos.
Autorem potius rerum fontemq; bonarum,
Ardenti fas est corde rogare Deum.
Vt tibi propitius faneat, tua cæpta secundet,
Ipsiusq; tuam dirigat aura ratem.
Nam sine cælesti nil vnquam est numine fælix,
Sed ruit, & stabili sede manere nequit.
Ergo salutiferam nobis tu porrige dextram,
Laudi opus vt præsens seruiat omne tuæ.
Vt bene Nicoleo, quos est modò adeptus honores
Eueniant, viuo numine Christe iuua.
Tum mihi virtutis præconia iusta canenti
Te rogo, vt auxilio dexter adesse velis.
Nomina dilecti studioso pectore fratris
Et claras artes laude decente sequar.
E fragili corpus gleba mortale creatum
Vile est materiæ conditione suæ.
At qui rimatur naturæ dona, videbit
Archetypi præstans hic sapientis opus.

Cæle.

Cælestis radios nam lucis fudit in artus,
Quos opifex mira finxerat arte Deus.
Hinc genus humanum discernit turpia rectis
Hinc vero accepto falsa valere iubet.
Eruit hinc artes, hinc sancti oracula verbi
Ad fidei normam discutit, atq; probat.
Colligit ex alijs aliud, venturaq; discit,
Dum varia præsens sorte perire videt.
Ergo velut toto radijs hyperionis orbe
Lustrato, ex illis promicat alma dies,
Plurima vel sicut viuo de fonte fluenta
Procurrunt & aquis gramina sicca fouët:
Sic animæ, qua nos sapimus, diuina facultas
Lucis ab æterno flammula tracta patre est.
Sic fluit in tenues diuina ab origine sensus
Quo sapit & viuit quoq; mouetur homo.
Te furor abripuit, quando hoc Epicure negares
Et mentem lusit sæua Megæra tuam.
Quis locus hic atomis? quod opus producere possunt,
Quæ volui dubia corpora sorte vides?
Rectius hæc alijs, quamuis in imagine picta,
Per moti sola nos ratione docent.
Nam fingunt altum penetrasse promethea cælum,
Atq; ignem furtim surripuisse Iouj.
Eg; eius memorant cerebro natam esse Mineruam,
Quæ disciplinis præsidet vna bonis.
Scilicet ista volunt aliud mysteria vatum
Nil nisi quod nostræ est mentis origo Deus.

A y

In

Ingenium solers acceptum huic esse ferendum,
Et quod nos veri cognitione beat.
Sed quid opus verbis? digna est blasphemia pœnis,
Autorem rerum quæ negat esse Deum.
Aut alia humanam deducit origine mentem,
Quam ratio & virtus illius ampla finit.
Ergo quòd eximijs vir clare es dotibus auctus,
Materiæ non est vile fluentis opus.
Sed virtus, domino quæ dispensante sub auras
Præclaro nomen tollit honore tuum.
Principio integris à stirpe parentibus ortus,
Semina naturæ fers generosa tuæ.
Quod multum est, si tu maiorum laudibus addis
Ipse aliquid quo te nobilitare queas.
Sæpe bonos gignunt qui sunt ab origine pravi
Sæpe malos possunt progenerare boni.
Nil tamen hæc illos vel auita insania lædit,
Vel contra probitas hos aliena iuuat.
Sed veluti virtus sua quemq; celebrat & ornat,
Sic vitium cuiq; est dedecus omne suum.
Hoc spectans vigilem cœpisti huc vertere curam,
Ne proprij posses laude carere boni.
Ad summos igitur quod iter deducit honores
Trinisti magna sedulitate puer,
Scilicet ingenuas venerandæ palladis artes,
Mens & consilium perdidicisse fuit.
Nam rectis chari monitis parere magistri
Exitit obstipæ non graue mentis onus.

Sed

Sed duci facilis quò te praecepta vocarent
Doctōisq; sequi iussa paratus eras.
Hinc reliqui mores quos serior extulit ætas,
Non poterant doctis displicuisse viris.
Obsequio petitur nam gratia vera modesto,
Et probitate pius conciliatur amor.
Quos neq; diuitiæ possunt, neq; forma mouere,
Virtus in leges conficit vna suas.
Ergo certatim tibi consuluisse volebant,
Nota quibus mores & tua vita fuit.
In primis patria qui tunc florebat in vrbe
PRATENSIS, nostri fama decusq; soli.
In quantum potuit iuuat, promouit, honesto
Communis statuit seruitij esse loco.
Et teneram inssit pariter formare iuuentam,
Commisssam fidei quam dedit esse tuæ.
Hinc vbi te vitæ ratio studijq; monebat,
Munere defunctum iam satis esse scholæ.
Protinus Hassniaci properasti ad limina ludi,
Phæbus vbi varia cultus in arte viget.
Atq; ibi frondenti cinctus tua tempora lauro,
Palladis intraisti mystica sacra deæ.
Illa tyrocinio studiorum rite peracto,
Hic tibi quæ soluit præmia prima dedit.
Ex illo placuit peregrinas tempore terras,
Cultaq; teutonici visere tecta soli.
Quosq; viros habeat celebrati nominis ora,
Noscere quam flauis alluit Albis aquis.

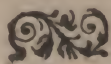
*Lypſicatum primò mens arſit adire Lycea,
Audire & claros quos tenuere viros.
Qui methodo facili reſerent oracula priſca
Vatum, & Apoſtolici ſenſa verenda chori.
Qui ſanctæ canones ſimul & myſteria lingue
Qui doceant græco ſcripta prophana ſono.
Quid Plato Socraticis voluit proponere chartis
Quidûe Stagyrîtæ ſcripta diſerta ſenis.
Sidera qui monſtrent, ſolis lunæq; labores
Perſpicua expediant qui ratione vagos.
Hæc ibi digna viro ſtudiſti diſcere docto
Non paſſus ſegnes præteriſſe dies.
Non luxu madidus, non belluo fœdus, inertes
Non vnquam ad ludos ingenioſus eras.
Sed valide flagrans placito virtutis amore
Multum operæ ſtudijs, peruiſil vsq; dabas.
Ad patrios iterum peregrinus donec ab oris
Littera præciperet certa redire lares.
Formatum primis vernantes artibus annos
Et recta veri cognitione Dei.
Nobile vbi Alburgum vitreas proſpectat in vndas
Et lætas pictis nauibus auget opes.
Quam ſimul vt Chriſto duce adeptus es omine Spartam
Condecorare illam maxima cura fuit.
Vt meritis dignam laudem probitate referres,
CiuiBUS & charus diſcipulisq; fores.
Quem Deus euentum iuſto tribuiſſe labori,
Quæ ſequitur vitæ fors ratioq; docet.*

Nam

Nam quòd te iniuncto gessisti in munere fidum
Atq; bonis operam posse placere dabas.
Optima finitimas dispersit fama per vrbes
Vnde illis isto nomine gratus eras.
Præcipuè Arbuso puerum quæ prima docendum
Te excepit patrijs officiosa focis.
Nam cum iam immites scuirent vndiq; paræ
Atq; darent tristi corpora multa neci.
Inq; illis etiam qui verbi semina sacri
Electum Christi spargeret ante gregem.
Te factis clarum eximijs ac ore diferto
Laurenti abripuit pestis acerba lues.
Qui populum illustrem de religione doceres
Defuncti vita te statuere loco.
Insigni Biorno præclarus nobilitate,
Et qui de Lauro nomina præsul habet.
Quo collegarum accessit sanctiq; senatus
Calculus, & plebis vox geminata, placet.
Ne tamen hic momi proferrent ore canino
Non virtus illum, sed fauor extulerat.
Claram accessisti studijs celer albidos urbem
Multa vbi sunt celebres cognitione viri.
Ac horum subiens censuram iudiciumq;
Doctrinæ es nactus præmia certatæ.
Nam tibi Daphnæa frontem cinxere corona
Et studijs titulum contribuere parem.
Tres & viginti quibus est honor ille dicatus
Infra te doctos constituere viros.

Supra

Supra stare duos tantum inssere magistros
Dum studijs ferrent præmia digna tuis.
Hos ego ceu frater non insincerus honores,
Gratulor, atq; bonum comprecor omne tibi.
Incipe nunc tristes animo deponere curas,
Addita nam studijs gloria digna tuis.
Desperata diu voluenda en attulit ultro,
Vna dies longo & parta labore bona.
Sic labor & curæ viridi quas cernimus ævo,
Muneribus redeunt postmodò quæq; suis.
Vos tanti quibus & pietas, & plurima ab usu
Multiplici virtus est bene nota viri.
Cui domini pariter vobiscum vinea curæ est,
Et puræ sanctum religionis opus.
LAVRENTI præsul multa dignissime laude,
Docteq; POMARI, totaq; turba Dei.
Excipite hunc hilares redeuntem & honoribus auctum,
Et lati plausus congeminate pios.
Quos Deus eximijs ornat virtutibus, illos
A nobis merita est par quoq; laude vehi.
Sed satis: hinc patrias iterum quòd abibis in oras,
Te sequar hoc voto dulcis amice pio.
Icomitante Deo, gressus hic dirigat omnes,
Ventus & australi cardine lenis eat.

Latina lingua homines, hebraea et graeca cognitione opus habent, ut ad ex-
emplaria precedentia recurrant, si quam dubitationem intule-
rit latinorum interpretationum varietas.

Chr: de doct: Chr: II. XI.

Summa rudes afini rerum fastigia scandunt,
Maximus sociis tempore venit honos.

Fortuna, cum blanditur, captatum advenit, et tum maxime
metuenda est.

Boet.

Rebus angustis animosus atq,
~~Fortis~~ apparet, sapienter idem,
Contrahit vento nimium secundo
turgida vela.

Horat.

3589.

xtine